

ချစ်သံမေတ္တာ

ထိုအချစ်က စစ်မှန်ခဲ့သော်

အပိုင်း (၆)



## အခန်း - ၂၆

အလုပ်ပိတ်ရက် မနက်စောစော၌ ...

ပတ် ... ဝှစ် ... ပတ် ... ဝှစ်

နေတို့ ထည်ဝါ စံအိမ်ထဲက အားကစားကွင်းကြီးထဲမှာ ... ကြက်  
တောင်ရိုက်သံများ ဖြစ်သည်။

"ခန့် မင်းတော်တယ် ..."

ခေါင် ခန့်ရဲ့ ပခုံးကိုပုတ်ကာ ချီးမွမ်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ ခေါင်နဲ့ ခ  
န့်က တစ်ဖက် သတိုးနဲ့ နေကတစ်ဖက် အပြိုင်အဆိုင်ပင် ...

"ဒါ ... နောက်ဆုံး အကြိမ်နော် ... ခန့် ပြောပြီး ကြက်တောင်ကို တစ်  
ဖက်သို့ အားပါပါနဲ့ ရိုက်ချလိုက်လျှင်ဘဲ ..."

ပတ် ... ဝှစ် ... ဖက်

"ဟား ... ကျသွားပြီ... ရေး ... ငါတို့ နိုင်ပြီကွ..."

ခေါင်နဲ့ ခန့် လက်ဖဝါးချင်း ရိုက်ပြီး သတိုးတို့ ဘက်ကို လှည့်ကာ  
အော်ပြောလိုက်သည်။ ။ နေ သတိုးအား ကြက်တောင်နဲ့ နောက်ကျောကို  
မနာအောင် ဖွဖွလေးရိုက်ပြီး ...

"မင်း တော်တော်ဖျင်းတာပဲ ... မင်းကြောင့် ငါရူးသွားတာ ..."

နေ ပြောပြီး ကြက်တောင်ကို အောက်ပစ်ချကာ ကစားတဲ့ နေရာမှ ထွက်လာခဲ့သည်။ ။ နေ ထွက်သွားတော့ သုံးယောက်သား ... ခေါင်းချင်း ဆိုင်ကာ ...

"သတိုး ငါတို့ အခု အပြင်ထွက်လို့ ရမီ ... အဲဒါ မင်းကျေးဇူး ... မင်း ရှုံးအောင် ဆော့ပေးလို့ ... ပြော ဘာစားချင်လဲ ... မင်းကြိုက်တဲ့ ဟာ ပြော ငါတို့ နှစ်ယောက် ဝယ်ကျွေးမယ် ..."

ခေါင် သတိုးရဲ့ ပခုံးကို ဖတ်ကာ ပြောလိုက်ခြင်းပင် ...

"No ... no ... ငါ ချာတိတ်ဆီသွားမလို့ မင်းတို့ နှစ်ယောက်သာ လစ် လိုက် ..."

စကားပင်မဆုံလိုက် ... နေ ပြန်လှည့်ကာ သတိုးအား လက်ညှိုးထိုး ကာ ...

"မင်း ဘယ်မှ မသွားရဘူး ... ငါနဲ့ ကလေး အပြင်သွားမှာ အဲဒါ မင်း လိုက်ပို့ရမယ် ..."

"ဗျာ ..."

"မင်းရှုံးအောင် လုပ်တာလေ အရူးရဲ့ ... ငါမင်းနိုင်ရင် အပြင်သွား ခိုင်းပေးမလို့ ... ဒါပေမဲ့ မင်းရှုံးတော့ ဘယ်မှ မသွားရဘူး ... ငါ့ကို ကား မောင်းလိုက်ပို့ရမယ် ... မင်းတို့ နှစ်ယောက်ကတော့ ဘယ်သွားသွား ဒီ နေ့ ခွင့်ပေးတယ် ..."

နေ ပြောပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။ ။ သတိုးမှာ တော့ ...

"မင်းတို့ ပြောတော့ ငါရှုံးလည်း အပြင်သွားလို့ ရတယ်ဆို ... အဲဒါ မင်းတို့ ကြောင့် ငါချာတိတ်ဆီ သွားမလို့ ပါဆို ... ဟီး ..."

"ဟေ့ကောင် လုလည်း မလှဘဲ ငိုမနေနဲ့ ငါတို့ ကတော့လစ်ပြီ ဟေ့ ကောင်ရေ ... ဟားဟား ... တဲ့တာ ... ဘိုင့်ဘိုင့် ..."

နှစ်ယောက်သား သတိုးကို စကာ ပြေးသွားကြတော့ သတိုးမှာ တော့ ...

"ဒီလိုမှန်းသိရင် နိုင်အောင်ဆော့ပါတယ် ... ခွေးကောင်တွေ ငါ့ကို အရူး လုပ်သွားတယ် ..."

သူတို့ နေ ကိုနိုင်ရင် အပြင်ထွက်ရမယ်လို့ ပြောထားကြောင့် ... သတိုး ကြယ်စင်ကို တွေ့ချင်လို့ သေချာ ရှုံးအောင် ပြုလုပ်ခြင်းပင် ... ခုတော့ ...

နေ အပြင်ရောက်တော့ ကစားတဲ့ အခန်းကြီးကိုကြည့်ကာ ...

"သတိုး ... မင်းထိုက်နဲ့ မင်းကံပဲ ..."

နေ တစ်ယောက် စိတ်ထဲမှာ သာ ပြောပြီး ပြုံးလိုက်သည်။ နေ စက်ဘီးပေါ်သို့တက်ကာ ထွက်လာတာက ကလေးဆီသို့ ...

\*\*\*

ဒေါက် ... ဒေါက် ...

နေ တံခါးခေါက်တော့ အထဲမှ ကလေးထွက်မလာတာနဲ့ ... အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။ ။

နေ S အခန်းထဲ ရောက်တော့ S ကရှိမနေ ရေချိုးခန်းထဲ အထင်နဲ့ ဖွင့်ကြည့်တော့လည်း မရှိ ... နေ မျက်လုံးတွေက ခုတင်ပေါ်မှ အရာတစ်

ခုကို မြင်တော့ ... ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ ...

"ဟင် အားဆေးကတ်တွေရော နှလုံးအားဆေးတွေ ... ဒီကောင်မလေး ဘာဖြစ်လို့ လဲ တစ်လုံးမှ လည်း သောက်မထားပါလား ... ဟူး ... လူကိုစိုးရိမ်ရအောင် အမြဲလုပ်တယ် ... မဖြစ်ဘူး မင်းကို တစ်ယောက်တည်း ထားလို့ ..."

နေ ဆေးထုပ်တွေကို ခုတင်ပေါ်မှာ တင်ပြီး

မီးဖိုချောင်ထဲ သို့လာလိုက်သည်။ ။

"ဒေါ်ထား ..."

"ရှင် သခင်လေး ..."

"Sရဲ့ ပစ္စည်းတွေ အားလုံး ကျွန်တော် အခန်းထဲ အကုန်လုံး ထားလိုက်ပါ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ..."

"ဒါနဲ့ Sလေးရော ... ဘယ်သွားလဲ ..."

"ဟို ဒေါ်ထားကိုတော့ ခြံထဲ ပန်းသွားခူးဦးမယ်လို့ တော့ ပြောတာပဲ ..."

"ကျွန်တော် သွားလိုက်ဦးမယ် ..."

နေ ခြံထဲသို့ S ကိုရှာရန် စက်ဘီးကိုယူကာ ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

\*\*\*

နှင်းဆီခြံကြီးထဲအရောက် ...

တွေ့ပါပြီ ... လက်ထဲမှာ နှင်းဆီ နီရဲရဲလေးတွေက နေရာယူလျက် ...

ထဘီကို ဝတ်ထားတာ ခူးနားထိ ... တိုနေတော့ ... ဖွေးနေတဲ့ ခြေသလုံး  
လေးတွေက အထင်းသား ... ပြီးတော့ ခြံလုပ်ဆင်းတဲ့ အလုပ်သမား ခပ်  
ငယ်ငယ်လေးနဲ့ ရယ်ရယ်မောမော ပြောနေတာ မြင်တော့ နေ ဒေါသ  
များကထောင်းခနဲ ထွက်လာသည်။ ။

နေ မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး စက်ဘီးကို မြန်မြန်စီးကာ S အနား  
ရောက်တော့ ဘရိတ်ကို ဆောင့်အုပ်လိုက်တော့ ... S လန့်သွားကာ ... ခြံ  
အလုပ်သမားလေးရဲ့ အင်္ကျီစကို လှမ်းဆွဲလိုက်သည်။ ။ ပြီးမှ ကိုယ်ကို  
ပြန်မတ်ကာ ထိုကောင်လေးအား သွားဖွေးဖွေးလေးတွေ ပေါ်အောင်ထိ  
ရယ်ပြလိုက်တော့ နေမှ ပို၍ ပင် ဒေါသများ အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာ ...

နေ S အား အချိန် အတော်ကြာအောင် စိုက်ကြည့်နေပေမဲ့ သူမက  
သူ့ကို အရေးမလုပ် ... ဟိုတစ်ယောက်ကိုသာ စကားပြောနေတော့ နေစိ  
တ်မရှည်စွာ S ရဲ့ လက်ကို ဆွဲကာ ခေါ်လိုက်သည်။ ။

"ကလေး ကိုကိုကို မမြင်ဘူးလား ..."

"မြင်သားပဲ ..."

နေ ပြောလိုက်တဲ့ အသံက ဒေါသသံမကင်းသလို S ဖြေတဲ့ အသံက  
လည်း ဆောင့်အောင့်သောအသံ ...

နေ သူမလေး သူ့ကို စိတ်ကောက်နေတယ် ဆိုတာ သိလိုက်သည်။ ။  
သူမှ ဒေါသထွက်ဖို့ လာတာ သူမက ပြန်စိတ်ကောက်နေတယ်။

"ကလေး ဘာဖြစ်နေတာလဲ ကိုကိုကို စိတ်ကောက်နေတာလား မနေ့  
က ကိစ္စလား ကိုကို တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ ... နော် ..."

တောင်းပန်တယ်ဆိုမှ သူမလေး ကိုယ့်ကို ပြန်ကြည့်တာ ... ဒါ  
တောင် အကြည့်က မကြည်မသာနဲ့ ...

မနေ့ကတော့ လူကို သူမဟုတ်တိုင်း အင်္ကျီကို ဆွဲချွတ်တာ ဟွန်းလွယ်လွယ်နဲ့ တော့ မရဘူး ကိုကိုရေ ...

"လာ စက်ဘီးပေါ်တက် ..."

"ရတယ် Sလေး မှာ လည်း စက်ဘီးပါတယ် ..."

S သူမ စီးလာတဲ့ စက်ဘီးကို မော့ငေါ့ ပြလိုက်သည်။ ။

"ဟေ့"

"ဗျာ ... သခင်လေး"

နေ ခြံအလုပ်သမားလေးကို ခေါ်လိုက်တော့ ပျာပျာသလဲထူးသည်။ ။

"မင်း အဲဒီစက်ဘီးကို သူ့နေရာသူထားလိုက် ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ..."

ခြံအလုပ်သမားလေး လျင်မြန်စွာပင် စက်ဘီးကို ယူကာ စီးသွားတော့သည်။ ။ S မှာ တော့ ပါးစပ် အဟောင်းသားလေးနဲ့ ...

"ကဲ တက် ကလေး"

S ခြေလေးဆောင့်ကာ နေ စက်ဘီး နောက်ကို တက်ရန်သွားတော့ နောက်ခုံက မပါတာကြောင့် နှုတ်ခမ်းလေး ဆူကာ ရှေ့သို့ပြန်လာတော့ နေပြုံးလိုက်သည်။ ။

"တက်လေ ..."

"နောက်ခုံမပါဘဲ ဘယ်မှာ တက်ရမလဲ ..."

"အဟက် ကိုကိုက နောက်ကတက်ပါလို့ ပြောလို့ လား ... အရူးမလေး ..."

နေ ပြုံးပြီး S ရဲ့ ခေါင်းလေးကို ဖွလိုက်ကာ ...

"ဒါဆို ဘယ်မှာ တက်ရမလဲ ..."

"လာ ရှေ့ကို"

နေ ပြောလည်း ပြော လက်တစ်ဖက်က S လက်မောင်းကနေ ကိုင်မကာ သူ့ရှေ့သို့ တင်ပေးလိုက်တော့ မျက်လုံး ဝိုင်းလေးတွေနှင့် နေကို မော့ကြည့် နေကလည်း ကြည့်နေတော့ အကြည့်ချင်း စုံသွားသည်။ ။

နေ ပြုံးလိုက်ပြီး ...

"အဟက် ... ကိုကိုက အရမ်းချောလို့ လား ... မျက်တောင်မခတ် ကြည့်နေတယ်ဆိုတော့ ..."

"အင်း ကိုကိုက အရမ်းချောတယ် ... Sလေး ကိုကိုကို ခွင့်လွှတ်လိုက်ပြီ နောက်တစ်ခါ အဲဒီလို မလုပ်ရဘူးနော် ..."

"ဟုတ်ပါပီဗျာ ..."

ဟုတ်ပါတယ် ကိုကိုက အရမ်းချောတာ ... ခုတောင် အားကစားဝတ်စုံနဲ့ နဖူးမှာ လည်း ပါဝါလေး စည်းထားသေး ... ဒီလို ပုံစံနဲ့ ကျတော့လည်း ကိုကိုက အပြစ်ကင်းစင်ပြီ အရမ်း ချစ်ဖို့ ကောင်းတာ ...

S သူ့အတွေးနဲ့ သူ ပြုံးလိုက်သည်။ ။ S ပြုံးတော့ နေပါ ပြုံးလိုက်သည်။ ။ ဘာကြောင့် ပြုံးတယ် ဆိုတာကိုတော့ နေ မမေးတော့ပါ ...

နေ S ရဲ့ ခေါင်းက နှင်းဆီပန်းအနံ့နဲ့ ရှန်ပူနံ့သင်သင်းလေးကို ရှူရှိုက်ရင်း စက်ဘီးလေးကို ဖြည်းညင်းစွာ စီးလာလိုက်သည်။ ။



"ကလေး အပြင်လိုက်ပို့မယ် အဝတ်အစား လဲရအောင် ... လာ ..."

"ဟင် ... ကိုယ့်အခန်းကို သွားလဲမှာ လေ ..."

S ပြောလည်း ပြော ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။ ။ တော်ကြာ သူ့အခန်းထဲ လဲရမယ်လို့ အမိန့်ပေးမှာ ဆိုးသောကြောင့်ပင် ...

"အဟက် ...

နေ S ဖြစ်သွားတဲ့ ပုံလေးကို ခေါင်းခါကာ ရယ်လိုက်သည်။ ။

တော်တော် ငါ့ကို ကြောက်တယ် ဘာဖြစ်ဖြစ် ကလေး ကိုကိုအခန်း ထဲမှာ ပဲ အဝတ်လဲရမှာ ... ဟားဟား ...

S တံခါးကိုဖွင့်ကာ ဝင်လိုက်တော့ သူ့အခန်းမှာ ဘာပစ္စည်းမှ ရှိမနေ ...

"ဟို လူကြီးပဲ ဖြစ်ရမယ် ... လူကို အမြဲ အနိုင်ကျင့်တယ် ... ဟွန်း မုန်းစရာ ကောင်းလိုက်တာ ... ဒီလိုမှန်းသိရင် ယောက်ျားလေးလို နေပါတယ် ... ဒီက သူ့သနားလို့ ... အခု ကိုယ်ပါ ဒုက္ခရောက်ပြီ ... ဟူး ... မလွယ်ပါလား ..."

S လေပူတစ်ချက် ထုတ်ကာ အခန်းထဲမှ ထွက်လာလိုက်သည်။ ။

ညှို့ခန်းမှာ ဒေါ်ထားကိုမြင်တော့ ... ဒေါ်ထားက မနွေက ကိုကို ခေါ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။ ဒေါ်ထားအပြင် အိမ်အကူဥယျာန်ပါ ပြန်ခေါ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

"ဒေါ်ထား ..."

"ဟုတ် သခင်မလေး ..."

"ဟို သမီးကို အဲဒီလိုမခေါ်ပါနဲ့ နော် သမီးနာမည်က S ပါ ... သမီးကို Sလေး လို့ ခေါ်ပါ ..."

S ပြောတော့ ဒေါ်ထား ပျာပျာသလဲနှင့် ခေါင်းယမ်းပြသည် ။ ဒါဟာ မနေ့က နေ ကိုယ်တိုင် ခေါ်ခိုင်းထားခြင်း ဖြစ်သည် ။

"မဟုတ်တာ သခင်မလေးရယ် သခင်လေး ကြားရင် အဒေါ်တို့ ဆူခံ ထိနေပါဦးမယ် ..."

S နေရဲ့ မျက်နှာကို လှမ်းမြင်ယောင်ပြီး သက်ပြင်း ဖွဖွလေးချကာ ...

"ဒါဆိုလည်း ကြိုက်သလိုခေါ် ဒါပေမဲ့ ခေါ်ရုံပဲ ခေါ်ရမယ် ... ပြောရင် သမီးလို့ သုံးရမယ် ... နော် ဒေါ်ထား ..."

"ဟုတ်ကဲ့ပါ သခင်မ ... ဪ သမီး ..."

S ပြုံးလိုက်ပြီး ...

"ဪ မေ့နေတာ သမီး ပစ္စည်းတွေ မရှိတော့လို့ အဲဒါ ဒေါ်ထားများ သိလားလို့ ..."

"သမီး ပစ္စည်းတွေ သခင်လေးက သူ့အခန်းထဲ ထားရမယ်ဆိုလို့ အဲ ဒါ ဒေါ်ထား ပို့ထားတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ ဒါဆိုသမီး အပေါ်ထပ် တက်လိုက်မယ် ..."

S ပြောပြီး အပေါ်ထပ်သို့ တက်လိုက်သည် ။

\*\*\*

"လာပုံ၊ လာမလားလို့ ..."

တခါးဖွင့်ဖွင့်ချင်း သူမအား ပြုံးပြီး ပြောနေပုံက မုန်းစရာ ...

S မျက်စောင်းလေးထိုးပြီး ...

"ကိုကို Sလေး ပစ္စည်းတွေ ဘာလို့ ယူထားတာလဲ ..."

"ဒီနေ့ကစပြီး ကိုကိုနဲ့ နေရမယ်နော်"

"ဟင့်အင်း မနေဘူး ကိုကိုနဲ့ လုံးဝမနေဘူး ..."

ပျာပျာသလဲ သူ့အား ငြင်းနေတော့ နေ S ရဲ့ အနားကို တိုးလာကာ ...

"အမိန့်ပေးတာ ..."

"ဟင့် လာပြန်ပြီ အမိန့်"

"ကဲ ဒီနေ့ ဘယ်သွားချင်လဲ ကြိုက်တဲ့ ဆီ ပြော ကိုကို လိုက်ပို့မယ် ...

"

"ဟို ဖေဖေနဲ့ မေထားဆီ သွားချင်တယ် ... Sလေးက ဘယ်သူလဲ ဆိုတာ မေးချင်တယ် ..."

"ကိုကို ပြောပြမယ်လေ ..."

"ဟင့်အင်း ... သူတို့ ပြောတဲ့ စကားပဲ ကြားချင်တယ် ကိုကို လိုက်ပို့မလား ..."

"အင်း ... ဒါပေမယ့် ဒီနေ့ မဟုတ်ဘူး ... အင်္ဂလန်က အပြန်မှ ကလေးပါ အင်္ဂလန်ကို လိုက်ရမယ် ... ကဲ ဒီနေ့ ရုပ်ရှင်လိုက်ပြမယ် ကစားကွင်း လိုက်ပို့မယ့် ... ဘယ်လိုလဲ သွားမှာ လား ..."

"ဟုတ် ..."

S ပြုံးကာဖြေတော့ နေ ခေါင်းလေးကိုဖွဖွလေး ပုတ်ကာ ...

"ကဲ ရေချိုးလိုက် ..."

S ရေချိုးခန်းကလန့်ကို အသေအချာ ပိတ်ကာ ရေချိုးလိုက်သည် ။  
နေကတော့ သူမဖို့ အဝတ်အစားတွေ အားလုံးမှ သူနဲ့ တူတဲ့ အပြာနုရောင်လေးကို ရွေးကာ ထုတ်ထားလိုက်သည် ။

S တဘက်လေးပတ်ကာ ထွက်လာတော့ သူ့အားကြည့်နေသော နေကြောင့် မျက်နှာလေး ရဲတက်သွားကာ ... ပါးစပ်မှ လည်း ပွစီပွစီနှင့် ...

"အဲဒါကြောင့် မနေချင်တာ လူကို ကြည့်နေတာ မျက်လုံးကြီး ... ကျွတ်ထွက်တော့မယ် ..."

"အဲဒီမှာ ကိုကို ရွေးပေးထားတယ် ဝတ်လိုက် ..."

S နေပြတဲ့ အင်္ကျီကို ယူကာ ရေချိုးခန်းထဲ ပြန်ဝင်သွားသည် ။ နေခေါင်းယမ်းကာ ပြုံးလိုက်သည် ။

"ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ... လက်ကလည်း မမီဘူး ..."

S ဂါဝန်လေးကို ဝတ်လိုက်ပေမဲ့ နောက်စစ်က သူမလက်နဲ့ မမီသောကြောင့် အခက်တွေ့နေပြီလေ ... ရေချိုးခန်းထဲမှာ ပဲ ငုတ်တုတ်လေး ထိုင်နေလိုက်သည် ။

"ကလေး ကြာတယ်ကွာ ... မပြီးသေးဘူးလား ... နောက်ကျရင် နေပူလိမ့်မယ် မြန်မြန် ထွက်ခဲ့တော့ ..."

နေ သူမလေး ဝင်သွားတာ ကြာသောကြောင့် စိတ်မရှည်တာထက် စိုးရိမ်စွာဖြင့် ခေါ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည် ။

ဘယ်လိုဖြစ်နေတာမှန်း မသိဘူး ... ဒီမှာ ဖြစ်နေတာ သူမမသိဘဲ

အော်နေတယ် ဟွန်း ...

"ဘာမှ မဖြစ်ဘူး လာတော့မယ် ... ခဏပဲ စောင့်ပေး ..."

"နောက် ၁၀မိနစ်ပဲနော် ... အဲဒီလိုမှ မဟုတ်ရင် တံခါးဖွင့်လာမှာ ..."

"ဟုတ် ..."

နေ လက်ကနာရီကြည့်ပြီး ၁၀ မိနစ် ကြာသော်အခါ စိတ်ကမရှည်  
တော့

"ပြည့်ပြီ ... ဖွင့်မှာ လား မဖွင့်ဘူးလား ... မဖွင့်ရင် ကိုကိုသော့နဲ့ လာ  
ဖွင့်မှာ နော် ..."

ရေချိုးခန်းထဲမှ စကားသံ ထွက်ပေါ်မလာ ...

နေလည်း အံ့ဆွဲထဲကသော့ကို ယူကာ ဖွင့်လိုက်တော့ သူ့အား မျက်  
လုံးဝိုင်းလေးနဲ့ ကြည့်နေသည့် ကောင်မလေး ...

"ဘာဖြစ်လို့ လဲ ကလေး ..."

"အဟင့် ... ဟီး ... ဒီမှာ အင်္ကျီက ဇစ်က မမီဘူး ..."

"ဒါလေးများ ငိုစရာလား ... ပေး ကိုကို လုပ်ပေးမယ် ..."

ဟုတ်ပါတယ် အရင်တုန်းကဆို ဘယ်လောက် ဒုက္ခရောက်ရောက် မျ  
က်ရည် မကျခဲ့ဘူးပါ ... ခု ကိုကိုနဲ့ တွေ့မှ အရာအားလုံး ပြောင်းပြန် ဖြစ်  
နေတယ် ... အဲဒါ ကိုကိုအပေါ် ကလေးလေးလို ဆိုးနွဲ့ချင်လိုပါ ...

"ရတယ် ... ဟို နောက်တစ်ထည် ဝတ်လိုက်မယ် ..."

"မရဘူး ... ဒါပဲ ဝတ်ရမယ် လာ ကိုကို ဆွဲချပေးမယ် ..."

ပြောလည်း ပြော S ရဲ့ နောက်ဇစ်လေးကို ဆွဲချပြီး ပါခုံးသားလေးကို

သွားချွန်ချွန်လေးနဲ့ ကိုက်လိုက်တော့ ...

"အ ကိုကို ဘာလို့ ကိုက်တာလဲ ..."

"အသည်းယားလို့ ... လာသွားမယ် ..."

နေတို့ ကားဆီသွားတော့ သတိုး ကားတံခါး အသင့်ဖွင့်ပေးသည်။ ။

"ဘယ်သွားမလဲ ကိုနေ ..."

"ကလေး ပြော လိုက်လေ"

သတိုး နေရာအများကြီး မသွားပါနဲ့ လို့ စိတ်ထဲမှာ ဆုတောင်းနေမိ ..  
. ဒီချိန်ဆို ဟိုကောင်တွေ လစ်ပြီ ... သူ့အဖြစ်ကို S က သိနေသည့်အလား  
...

"ဟုတ် အစ်ကိုသတိုး ... S ကို ရုပ်ရှင်ရုံပဲလိုက်ပို့ အဲဒါပြီး S အိမ်ပဲ  
ပြန်လာမယ် ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ... သတိုးပျော်သွားသည်

"ဘာလို့ လဲ ကလေး ကိုကို အားပါတယ် ... ဘာမှ မဖြစ်ဘူးကို  
အစ်ကိုသတိုးလည်း တခြားသွားချင်မှာ ပဲ ..."

"ရတယ် သူက ဒီနေ့ ကိုယ့်အတွက် အဖော်လိုက်ရမှာ ... ဟုတ်တယ်  
မို့လား သတိုး ..."

"ဗျာ ... ဟုတ်"

"ရပါတယ် အဲဒီပဲလိုက်ပို့ ..."

"ဒါဆို ပြီးရောလေ ..."

သတိုး ကားလေးကို မောင်းလိုက်သည်။ ။

ရုပ်ရှင်ရုံရောက်တော့ ... မုန့်တွေဝယ်ကာ ၂ယောက်ခုံမှာ ဒနဲ့ နေက  
တစ်ခုံ သတိုးကတော့ သတ်သတ်တစ်ခုံ ကြည့်လိုက်သည်။ ။

\*\*\*

"လမင်း မြေးနေ အတွက် အခန်း ပြင်ပြီလား ..."

"ဟုတ် ဘွားဘွား ... မောင်လေးတို့ နောက်ဥရက်နေရင် လာမှာ ပါ ..  
."

"အေးပါကွယ် သူ့နောက်လူတွေ အတွက်ရော အားလုံး ပြင်ရဲ့ လား .  
.."

နေ အဘွား လမင်းကို မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ။

"အားလုံး ပြီးပါပြီ အဘွားရဲ့ "

"ဒါနဲ့ မြေးဘုန်း အလုပ်က ပြန်မလာသေးပါလား ... သူက မြန်မာပြည်ကို ပြန်ချင်ပြီနေမယ် အရမ်း အလုပ်ကြိုးစားတယ် ..."

"ပြန် ရောက်ပါပြီ ဘွားဘွား ... ဘုန်း အဘွားဖြစ်သူကို ဖက်ကာ ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

"အေးအေး နားလိုက်ဦး ... ဥရက်နေရင် မင်း အစ်ကိုတို့ လာတော့မယ် ..."

"ဟုတ်"

ဘုန်း ပျော်သွားတာက နေထက် သူသိပ်ချစ်တဲ့ ဒလေး ပါမှာ ကိုပင် ..

.

အရမ်းချစ်တယ် Sလေးရယ် ...

\*\*\*

"Boss ဟို နေမင်းထည်ဝါ ရဲ့ သက်တော်စောင့်က မိန်းကလေးပါ ..."

"အွန်း ငါသိတယ် ... ဆက်ပြော"

ရာဇာ ဆက်ပြောဆိုတာနဲ့ မင်းခ ခေါင်းကို တစ်ချက်ညိတ်ကာ ...

"ဟုတ် သူမက ဦးမိုးကြီးသမီးပါ ... ဦးမိုးကြီးက လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၄နှစ်က  
"ခရာ" စံအိမ်က မိသားစု ဂုဏ်ထူးကို ကားနဲ့ မတော်တဆ တိုက်မိတဲ့  
ဦးမိုးကြီးရဲ့ ညီပါ အဲဒါ ..."

"ရပြီ ... ငါသိပြီ ..."

ရာဇာ လက်ကာပြတော့ မင်းခ စကားကို ချက်ချင်း ရပ်သွားသည်။ ။

"သေချာပါပြီ ... မင်းလေးက နေမင်း အသည်းအသန် လိုက်ရှာနေ  
တဲ့ ကောင်မလေး ဆိုတာ ..."

"ဗျာ ... ဘာပြောလိုက်တာလဲ boss ..."

"မင်းသွားလို့ ရပြီလို့ ပြောလိုက်တာ ..."

"ဟုတ်"

မင်းခ ခေါင်းကုတ်ကာ ထွက်လာလိုက်သည်။ ။

"ကိုကြီး ..."



ရာဇာ အသံကြားတာနဲ့ မျက်မှောင်ကြုတ် သွားသည် ။ ပြတ်ပြီလို့ ပြောလည်း မရ ...

\*\*\*

ည ရောက်သော် ...

"ကိုကို Sလေး ဟို အောက်ထပ်မှာ သွားအိပ်မှာ ..."

"No မရဘူး မင်းရဲ့ ကျန်းမာရေးအတွက် လေ့ကျင့်ခန်း လုပ်ပေးရမယ် ..."

S နားမလည်သောကြောင့် မျက်လုံးဝိုင်းလေးနဲ့ ကြည့်လိုက်သည် ။

နေက S ရဲ့ ကိုယ်လုံးလေးကို မွေ့ရာပေါ်သို့ တင်လိုက်ပြီး ... နှုတ်ခမ်းလေးကို တစ်လွှာချင်း ယူကာ နမ်းလိုက်တော့ ...

S နေ ရင်ဘတ်ကို တွန်းကာ ...

"ဘာလုပ်တာလဲ ကိုကို"

"နမ်းတာလေ ... မင်း ကျန်းမာရေးအတွက် ..."

နေ အပေါ်စီးကနေပြီး Sအား ရီဝေဝေ မျက်လုံးများ နှင့်ကြည့်ကာ ... ပြောလိုက်တော့ ... S မျက်နှာလေး ရဲဖောက်လာကာ ...

"ဘာ ကျန်းမာရေးလဲ ... အားလုံး ကျန်းမာတယ် ..."

"မင်းမသိဘူးလား နမ်းရင် အကျိုးကျေးဇူး အများကြီး ရှိတယ်ဆိုတာ ..."

"ဟင့်အင်း ... သိလည်း မသိချင်ဘူး ..."

"တစ်ရက်ကို တစ်ခုပြောမယ် ..."

"၁။နမ်းလိုက်တဲ့ အခါမှာ ခန္ဓာကိုယ်ကနေ အက်ဒရီနယ် (Adrenalin) နှလုံးခုန်နှုန်း မြန်စေပြီး သွေးလှည့်ပတ်စီးဆင်းမှုကို အားကောင်းစေ တယ်လေ။

အကြင်နာပေးတာက စက်ဘီးစီး (လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်သလိုမျိုး) နှလုံး အပေါ်တူညီတဲ့ အကျိုး သက်ရောက်မှု ဖြစ်စေတယ်လေ ကိုကိုပြောချင် တာ မင်းက နှလုံးအားနည်းတော့ ကိုကိုက နှလုံး ကျန်းမာအောင် နမ်း ပေးတာပါ ... စေတနာနဲ့ ... ဟဲဟဲ ..."

"ဘာမှ လည်း မဆိုင်ဘူး ... ရုပ်ကိုက နှာဘူးရုပ်ကြီးနဲ့ ..."

၁ တစ်ကိုယ်တည်း ကြားရုံ ပြောသော်လည်း နားပါးတဲ့ နေက ...

"နှာဘူးလို့ အသံကြားပါတယ် ... အဲဒီလို ပြောလိုက်တာမို့လား ... ကို ကိုက နှာဘူးဆို ... နှာဘူးက ဘယ်လို လုပ်တာလဲဆိုတာ ပြမယ် ... လာ ခဲ့ ..."

နေ ပြောပြီး နှုတ်ခမ်းလေးကို ထပ်မံ အနမ်းခြွေလိုက်ပြီးမှ ... အောက်တဖြည်းဖြည်း တိုးကာ လည်တိုင်ဆီသို့ ...

၁ လက်တို့ က နေရင်ဘတ်ကို တဘုန်းဘုန်း ထုသော်လည်း အရာမ ထင် ...

၁ ဘာလုပ်လို့ လုပ်ရမှန်း မသိသောကြောင့် ... ကြိရာမရတဲ့ အဆုံး ...

"အဟီး ... အဟင့် ... ဟီး ..."

နေ ကလေးရဲ့ ငိုသံကြားမှ လည်တိုင်မှာ ရှိနေတဲ့ နေရဲ့ နှုတ်ခမ်း

608 ...

\*\*\*